

Missiemaand: De vreugde van het getuige zijn, de vreugde van het delen ...

‘Jullie zullen mijn getuigen zijn.’ (Hand 1, 8) Dit is de slogan voor de maand oktober die ook dit jaar gewijd is aan de universele zending van de Kerk. Het verwijst naar de laatste dialoog van de verrezen Christus met zijn leerlingen. Het is een afscheids- en zendingsdialoog die hun zending duidelijk omschrijft: getuigen zijn van wat ze hebben meegemaakt, gezien en gehoord.

Door de missiemaand dit jaar onder het thema van het getuigenis te plaatsen, onderstreept paus Franciscus de vreugde van het getuige zijn in woorden en concrete daden. Het is ‘de vreugde van het delen van het leven van Christus met anderen’, legt hij uit. Na de paniek van Goede Vrijdag ervoeren Christus' leerlingen de paasvreugde om hun meester weer levend te zien. Vanaf dat moment werden ze missionaire getuigen van deze vreugde, die ze ook niet meer konden verbergen. De gebeurtenis van Christus' dood en opstanding heeft het leven van zijn leerlingen volledig veranderd. Ze overwonnen geleidelijk hun angst en paniek om hun stem te laten horen, zelfs als dit hun leven kostte. Angst maakte plaats voor de moed om te getuigen. En wie 'getuige' zegt, zegt volgens de etymologie 'martelaar' (martyros). Gelukkig verzekert Jezus zijn discipelen dat Hij hen niet alleen zal laten. ‘U zult kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest over u komt’ (Hand 1, 8), zegt Hij hun.

‘De Kerk zonder getuigenis is niets anders dan wind’ (pauz Franciscus)

In de boodschap die paus Franciscus aan de Wereldmissiedag van dit jaar wijdt, laat hij zien dat ‘de identiteit van de Kerk bestaat in evangeliseren’. Enkele jaren eerder wees hij er al op dat ‘de Kerk zonder getuigenis slechts wind is’, want ‘waar geen getuigenis is, is geen Heilige Geest’ (14 augustus 2018). De Kerk is een gemeenschap van levende getuigen, mensen die – met beide benen op de grond – in woord en daad durven bevestigen dat Jezus leeft en nog steeds in ons aan het werk is. Iedere gedoopte wordt uitgenodigd om te getuigen van dit goede nieuws. Paus Paulus VI schreef in 1975: ‘Wie geëvangeliiseerd is, evangeliseert op zijn beurt. Dit is de toets der waarheid: het is ondenkbaar dat een mens het Woord heeft ontvangen ... zonder iemand te worden die op zijn beurt getuigt en verkondigt.’ (Evangelii nuntiandi 5, 24)

‘Jullie zullen mijn getuigen zijn’

Met de opdracht om te getuigen tot aan de uiteinden van de aarde, wordt de eis van universaliteit van de zending uitgedrukt. Universeel, in het Grieks ‘katholiek’ (kata holos), benadrukt dat de Kerk van nature inclusief is. Het is een gemeenschap van getuigen van Gods onvoorwaardelijke liefde voor alle mensen, ongeacht hun ras, taal, cultuur ... Christus kwam voor iedereen, de vreugde die Hij brengt is niet voorbehouden aan enkelen. Diversiteit is een rijkdom. Het Tweede Vaticaans Concilie onderstreept dit inclusieve karakter van de Kerk, waaraan de wereld steeds meer behoefte heeft: ‘Op grond van haar opdracht om het hele universum te verlichten met de boodschap van het Evangelie en alle mensen, ongeacht hun volk, ras of cultuur, in één Geest te verenigen, verschijnt de Kerk als teken van die broederschap die een loyale dialoog mogelijk maakt en versterkt.’ (Gaudium et spes 92)

Gebed en concrete solidariteit

Ooit schreef paus Paulus dat ‘onze huidige wereld meer behoefte heeft aan getuigenissen dan aan toespraken’ (*Redemptoris Missio*, nr. 8). Een getuigenis is meer dan een mooi verslag. Het is een proces dat rijpt door een persoonlijke ontmoeting van de leerling met zijn meester. De missionaire houding

van Jezus is hier doorslaggevend. Het evangelie laat ons zien dat Jezus zijn missie altijd begint met gebed. Na het gebed gaat Hij naar de mensen toe en toont solidariteit en mededogen. Hij neemt geen afstand van de ellende van het volk. Zijn ogen, oren en handen hebben aandacht voor hun verhalen, lijden, dorst, honger, hoop en zorgen. Het missionaire mandaat vraagt de Kerk 'deze wereld waarin wij leven, haar verwachtingen, haar aspiraties, haar vaak dramatische karakter te kennen en te begrijpen' (Gaudium et spes 4).

Solidariteit: 'Ik had dorst en u gaf mij te drinken.' (Matteüs 24, 3)

De missiemaand is een moment van concrete solidariteit om onze liefde voor onze naaste, in het bijzonder de meest hulpbehoevenden, een gezicht te geven. Dit jaar roept Missio België speciaal op tot solidariteit met de Kerk in de Centraal Afrikaanse Republiek (CAR), die wanhopig op zoek is naar vrede. Het is een Kerk die al tientallen jaren op de proef wordt gesteld door opeenvolgende burgeroorlogen, maar die steeds weer laat zien dat vrede en eenheid nog steeds mogelijk zijn. Drie projecten worden ons voorgesteld: (1) steun aan de weeskinderen van het centrum Yamba Mbi Nganzo dat wordt verzorgd door de zusters van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes; (2) steun aan de Zusters van Liefde van Jezus en Maria die betrokken zijn bij de opleiding van vroedvrouwen, die de hoeksteen vormen van de strijd tegen kinder- en moedersterfte op het platteland; (3) tenslotte wil Missio het Groot Seminarie Heilige Marcus steunen, dat toekomstige priesters opleidt die het eeuwenoude lijden van het hele Centraal Afrikaanse volk moeten verlichten.

Steun Missio, word getuige van het Goede Nieuws!

www.missio.be

Théogène Havugimana, priester
directeur van Missio België